

ת"פ 56484/05/17 - מדינת ישראל נגד סעיד באסטי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56484-05-17 מדינת ישראל נ' באסטי(אחר/נוסף)
בפני כבוד השופטת עינת אבמן-מולר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סעיד באסטי

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1), (2) ו-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") בצירוף סעיף 25 לחוק; הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275 לחוק; והתפרעות לפי סעיף 152 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.5.17 החל מהשעה 19:00 נטל הנאשם חלק בהתפרעות בכניסה לכפר א-ראם, בה השתתפו כמאה אנשים. במסגרת ההתפרעות בוצע יידוי מאסיבי של אבנים וירי זיקוקים לעבר כוחות משטרה שפעלו במקום. בשעה 19:10 לערך יידה הנאשם לפחות אבן אחת לעבר כוחות הביטחון אשר עמדו ב"כיר המוניות" במטרה לפגוע בהם ממרחק של כ-40 מטרים. מיד לאחר מכן יידה אבן אחת לעבר כוחות הביטחון שנסעו ברכב משטרה ממוגן, ממרחק של כ-20 מטרים, במטרה לפגוע בהם ופגע ברכב. הנאשם ניסה לברוח מכוחות הביטחון, אשר עצרו אותו לאחר מרדף.
3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בעובדות כתב האישום וטען כי היה במקום אך לא יידה אבנים.

המסכת הראייתית בקליפת אגוז

4. מטעם התביעה העידו השוטרים לידור סעדון, אליהו כהן, אילן טקלה ואמיר קיסר. כן הוגשו תמונות של הנאשם שצולמו בעת המעצר (ת/1), תצלומי אוויר של מקום האירוע (ת/2, ת/3), סרטון המתעד את

המרדף אחר הנאשם ומעצרו (ת/4) והודעתו של הנאשם (ת/5). מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשה הודעתו של השוטרי אליהו כהן במשטרה (נ/1).

5. השוטרים לידור סעדון (להלן: "לידור"), אליהו כהן (להלן: "אלי") ואילן טקלה (להלן: "אילן") שרתו כשוטרי מג"ב בזמן האירוע. מעדויותיהם עולה כי ביום 22.5.17 בשעות הערב התקבל דיווח על זריקת אבנים בכיכר המונית. הצוותים עליהם נמנו העדים הגיעו למקום והוחלט לאגף את המתפרעים ולהגיע אליהם מאחור דרך כביש היקפי המכונה "ציר דליה" (סומן ב-ת/2). הג'יפ של אלי נסע ראשון ואחריו נסע הג'יפ בו היו, בין היתר, לידור (המפקד) ואילן (הנהג).

6. לידור העיד כי במועד האירוע היו מתפרעים רבים שזרקו אבנים לכיוון כיכר המונית, שם עמד ג'יפ המג"ד וג'יפ נוסף. לדבריו, המתפרעים זרקו אבנים, ירו זיקוקים ועשו חסימות בכבישים על ידי שריפת צמיגים ופחים. הג'יפ של אלי והג'יפ שלו הגיעו דרך "ציר דליה", ובאיזור הצומת אליה הגיעו (צומת T) הוא ראה מתפרעים וביניהם את הנאשם זורק אבנים לעבר הכוח בכיכר המונית. כאשר המתפרעים הבחינו בהם מגיעים הם החלו לברוח, והכוח שלו רדף עם הג'יפ אחר 2-3 מהמתפרעים שרצו לכיוון הכפר בדרך המכונה "ציר קלמר", ביניהם הנאשם, שהיה בולט בגלל החולצה הלבנה שלבש. לאחר כחצי דקה של נסיעה, הדרך לא איפשרה לנאשם להתקדם ולידור יצא מהרכב ועצר אותו.

7. נסיעת הג'יפ לכיוון הצומת ועד למעצר הנאשם תועדה על ידי לידור בצילום וידאו באמצעות מצלמת "גו-פרו" שהיתה בגובה החזה שלו. בסרטון ניתן לראות את מהלך הנסיעה עד לצומת, פניית הג'יפ שמאלה והמשך הנסיעה עד לעצירת הג'יפ ומעצרו של הנאשם על ידי לידור. בשל זווית הצילום לא ניתן לראות את כל המתרחש בצומת ועל הכביש ובצידיו. לאחר מעצרו של הנאשם צילם לידור תמונות נוספות (ת/1). לידור הסביר כי הוא מצלם כל עצור שהוא עוצר ואת זירת האירוע "כדי שיהיה קל להסביר לחוקר בדיוק מה הסיטואציה ולהראות לו את המקום שהייתי בו והיו מתפרעים" (עמ' 8 שו' 8-14). באחת התמונות הנאשם מצולם בג'יפ הצבאי כשהוא נראה מזיע בפניו (תמונה מס' 1); שתי תמונות נוספות צולמו בתחנת המשטרה, באחת צולם הנאשם כשהוא עומד (תמונה מס' 4), ובשניה צולמו כפות ידיו של הנאשם שנראות מלוכלכות בשחור (תמונה מס' 2); תמונה נוספת היא של איזור ההתפרעות שם ניתן לראות חסימה של הכביש וסימני שריפה על הכביש (תמונה מס' 3).

8. אילן, נהג הג'יפ בו נסע לידור, העיד דברים דומים בנוגע להתנהלות הכוחות באותו אירוע. לדבריו, לאחר שהגיעו בנסיעה לצומת וזיהו את המתפרעים זורקים אבנים על הכוח שנמצא בכיכר, החלו המתפרעים להתפזר ולרוץ לכל הכיוונים. הג'יפ שלו "ננעל" על "גוש אנשים ספציפיים", שהנאשם היה חלק ממנו, וכאשר אלה החלו להתפצל, מפקד הצוות לידור אמר לו "להינעל" על הנאשם. הג'יפ נסע אחריו תוך כדי בריחתו, בהמשך חסם אותו ולידור יצא מהרכב ועצר אותו.

9. גם אלי, הקצין שנסע בג'יפ הראשון, העיד כי זיהה את הנאשם בין המתפרעים. אלי העיד כי הג'יפים נסעו בציר דליה בנסיעה מהירה, ובעת שהג'יפ בו נסע הגיע למרחק של כ-50 עד 100 מטרים מהמתפרעים, הוא זיהה מספר מתפרעים רצים ובורחים ותוך כדי הבריחה זורקים אבנים לכיוונם. לדבריו, הוא ראה בוודאות אחד מהם, לבוש חולצה לבנה, זורק אבן לכיוון הג'יפ. הג'יפים המשיכו בנסיעה לכיוון הצומת ופנו שמאלה לעומק הכפר. אלי טען בעדותו כי דיווח בקשר ללידור על חשוד עם חולצה לבנה שזרק עליו אבן ואמר

ללידור לתפוס אותו, בעוד הג'יפ שלו המשיך במרדף אחר חשודים אחרים.

10. הנאשם, בחקירתו הראשית, אמר רק כי לא זרק אבנים והפנה לדברים שאמר בחקירתו במשטרה לאחר מעצרו. בהודעה שנגבתה מהנאשם במשטרה טען הנאשם כי היה בדרכו לכפר עקב. לדבריו, הוא נסע עם מישהו לתוך א-ראם ושם, ברחוב הראשי, חיכה למונית שתיקח אותו לכפר עקב. כאשר עמד שם ראה אנשים בורחים ואומרים "משמר הגבול תברחו". אחד מהאנשים שברחו נתקל בו והוא נפל ארצה. לאחר מכן רץ 10-15 מטרים ושוטר מג"ב תפס אותו. הנאשם הכחיש כי זרק אבנים וטען כי היה רחוק מהאיזור של הפרות הסדר. לאחר שהוצג לנאשם הסרטון בו נראה המרדף אחריו ומעצרו, חזר בו הנאשם מדברים אלה ואישר כי היה קרוב להפרות הסדר וכי ברח עם ההמון ורץ למרחק גדול יותר מ-10 מטרים עד שנפל, אך שב וטען כי לא זרק אבנים. בחקירתו הנגדית בבית המשפט שב הנאשם לגירסתו הראשונית וטען כי לא היה קרוב למקום של הפרות הסדר וכי רץ לא יותר מ-10-12 מטרים עד שנעצר, ועל כך עוד יפורט להלן.

11. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי עדויותיהם של שלושת השוטרים הן סותרות ושקריות ונועדו להעליל על הנאשם עלילת שווא. לטענתו, בסרטון לא רואים את הג'יפ הראשון, זריקת אבנים או אנשים בורחים, ולשיטתו אין הגיון בטענה שנוהל מרדף אחר הנאשם במשך כ-30 שניות.

דין והכרעה

12. מהראיות עולה כי במועד הרלוונטי היו בכפר א-ראם התפרעויות, שכללו זריקת אבנים לעבר חיילי מג"ב שהיו בכיכר המונית, ירי זיקוקים וחסימות כבישים על ידי הבערת צמיגים ופחים (ראו עדויות השוטרים וכן תמונה 3 ב-ת/1 שצולמה על ידי לידור באיזור ההתפרעות - עמ' 8 שו' 5-14). כוח מג"ב, עליו נמנו שלושת השוטרים שהעידו בפניי, הגיע לכיוון המתפרעים מציר עוקף.

13. הנאשם זוהה כמי שהשתתף בהתפרעות ובזריקת אבנים הן על ידי אלי הקצין שנסע בג'יפ הראשון והן על ידי לידור, מפקד הג'יפ השני, שזיהה את הנאשם וניהל את המרדף אחריו עד מעצרו.

14. לידור סיפר בעדותו כי הבחין בנאשם זורק אבנים לעבר הכוח בכיכר המונית ואחר כך בורח (עמ' 6, שו' 16-18). לדבריו, היה בקשר עין רציף עם הנאשם מרגע שראה אותו והחל את המרדף אחריו ועד מעצרו:

"הבן אדם לא פנה לא ימינה ולא שמאלה, לא היו לנו פניות עם הג'יפ, היה נתיב בריחה אחד ונתיב נסיעה אחד. לא יכולתי לטעות בזיהוי כי ראיתי אותו פונה שמאלה, פניתי אחריו שמאלה ושמרתי את המבט עליו. שמרתי על קשר עין איתו רציף"

(עמ' 7 שו' 9-7).

ובהמשך עדותו שב על הדברים:

"ראיתי אותו זורק אבנים. הם זיהו אותנו והתחילו הבריחות. לא זיהו אותנו ביחד את כולם וברחו, חלק ברחו לפני, זיהיתי אותו ועוד כמה חבר'ה - 10 בערך, בורחים לכיוון קלמר למטה. אני התבייתתי עליו כי היה עם חולצה לבנה וקצת

מלא, הוא רזה טיפה בינתיים, לא פנה לא ימינה ולא שמאלה, זיהיתי אותו והתבייתתי עליו"

(עמ' 15 שו' 13-16).

עדותו של לידור היתה קוהרנטית וניכר היה כי עד זה מבקש בעדותו להביא את הדברים כפי שהוא זוכר אותם.

15. לידור הוא גם זה שתיעד את הנסיעה במצלמת הגו-פרו שהיתה מחוברת לחזהו וצילם את הנאשם בג'יפ מיד לאחר מעצרו. בצילום נראה הג'יפ נוסע בכביש ישר ולאחר מכן פונה שמאלה. תוך כדי הנסיעה לכיוון הצומת ולפני הפניה שמאלה מצביע לידור לכיוון הכביש ואומר לנהג "סע סע". לידור ממשיך להכווין את הנהג ואומר לו "תמשיך ישר", "סע, סע" ובשלב מסוים אומר "תפוס לי אותו". הג'יפ נעצר, דרכו של הנאשם היתה חסומה ולידור יצא מהרכב ותפס את הנאשם, שהיה בצדו הימני של הג'יפ. בעת מעצרו נשמע הנאשם אומר ללידור "נפלתי על הרצפה" (בעברית). כפי שהסביר לידור בעדותו, בשל סוג המצלמה ואיכותה והעובדה שהמצלמה היתה בגובה החזה שלו (ולא בגובה העיניים), לא ניתן לראות בצילומים את הכביש, את המתפרעים, או את הג'יפ שהיה מלפניו, כפי שרואה אותם מי שיושב ברכב וכפי שהוא ראה בעיניו (עמ' 11 שו' 26 - עמ' 12 שו' 21). ואמנם, רק כאשר לידור יצא מהרכב והתקרב לנאשם, ניתן היה לקלוט את הנאשם במצלמה. משכך, הצילום אינו משקף את מה שראה לידור בעיניו תוך כדי הנסיעה, אך יש בו כדי לתמוך בעדותו בנוגע להתרחשות מעת שהחל את הנסיעה בציר, דרך זיהוי המתפרעים, הפניה שמאלה, המרדף אחר הנאשם ותפיסתו, ולמצער אין בו דבר שסותר את גירסת השוטרים או תומך בגירסתו של הנאשם.

16. גם אלי, הקצין שנסע בג'יפ הראשון, העיד כי במהלך הנסיעה לכיוון הצומת (צומת המפגש בין ציר דליה לציר קלמר) זיהה מתפרעים שרצו וברחו, ותוך כדי הברחה זרקו אבנים לעברם. אחד מהם, כך טען, היה בולט ביחס לשאר בלבושו ובמבנה גופו, וכאשר הנאשם הובא בפניו לאחר מעצרו זיהה אותו כאותו חשוד שראה מיידה אבן. כאשר נשאל העד כיצד זיהה אותו, בהתחשב בפרק הזמן הקצר בו ראה אותו תוך כדי נסיעה, השיב כי באותה עת זכר את פניו ובנוסף הוא היה בולט שכן לבש חולצה לבנה ומבנה גופו היה גדול יחסית לסובבים אותו (עמ' 17 שו' 29-31; עמ' 20 שו' 17-21). ביחס למימדי גופו הסביר העד שיחסית לאנשים שהיו במקום הנאשם היה גדול: **"ביחס לאנשים שהיו שם הוא גדול, כן. סתם לדוגמא, זה שרדפתי אחריו ותפסתי אותו, היה פחות מגיל 12"** (עמ' 28 שו' 1-2). עדותו של העד הותירה ככלל רושם אמין. העד ביקש לדייק בדבריו (ר', לדוג', עמ' 19 שו' 9-10) והבהיר כי הוא זוכר את האירוע המדובר אך לא זוכר כיום פרטים, כגון מי נהג בג'יפ, ולא מזהה כיום את הנאשם. ב"כ הנאשם הצביע על פערים בין עדותו של אלי בבית המשפט לבין הודעתו במשטרה (נ/1). בבית המשפט טען העד כי דיווח בקשר על חשוד בחולצה לבנה ואמר ללידור לתפוס אותו, וכאשר הובא לפניו הנאשם לאחר מעצרו (לדבריו, מאחר והיה מפקד הכוח, העצורים הובאו אליו), אישר שזה החשוד שזיהה. דברים אלה לא צוינו בהודעתו במשטרה. בחקירתו הנגדית הסביר העד שעברו שנתיים מאז האירוע וכאשר מסר הודעה במשטרה זכר יותר טוב (עמ' 28 שו' 7-8), אך כאשר נשאל שוב לגבי גירסתו לפיה בסוף הפעילות ראה את הנאשם ואישר שזה הוא, שב וטען כי מאחר והיה מפקד הכוח העצור הובא אליו לאחר מעצרו והוא אישר שזה החשוד שהוא זיהה בצומת (עמ' 28 שו' 12-17). אף שדברים אחרונים אלה לא צוינו בהודעה במשטרה, יש בהם מידה רבה של הגיון, שכן אך ברור שהעד מסר את הודעתו במשטרה לאחר מעצרו של הנאשם ולאחר שראה אותו וזיהה אותו כמי שהשתתף לטענתו בהתפרעות, שהרי זה הבסיס להודעתו במשטרה. לגבי הדיווח

בקשר בזמן אמת, דברים אלה לא נאמרו על ידי העד במשטרה. לידור אף הוא לא העיד דבר לעניין זה ואילן לא ידע לומר אם היה דיווח כזה בקשר (עמ' 41 שו' 21-30). כאמור, אלי אמר כי בעת שמסר הודעתו במשטרה זכר טוב יותר את פרטי האירוע, ולפיכך לא ניתן לקבוע כי אמנם היה דיווח כזה בקשר. מכל מקום, במכלול הראייתי איני רואה מקום לייחס לעניין זה משקל רב, שכן על פי עדותו של לידור הוא עצמו זיהה את הנאשם בין המתפרעים, ולפיכך השאלה אם אלי דיווח לו על כך בקשר קודם לכן אם לאו, היא בעלת משקל נמוך, ולא מצאתי כי יש בדברים אלה כדי לגרוע ממהימנות העד. יש לזכור ששני הג'יפים נסעו בנסיעה מהירה יחסית לכיוון הצומת, במרחק של כ-5 עד 7 מטרים האחד מהשני (ר' עדותו של אילן בעמ' 36 שו' 5-6; ועמ' 41 שו' 7-10), כאשר הן אלי שהיה בג'יפ הראשון והן לידור שהיה בג'יפ השני ישבו במושבי הימני-קדמי, צד בו היו המתפרעים, תשומת לבם היתה נתונה מטבע הדברים לנעשה בצומת (להבדיל מאילן, הנהג, שדעתו היתה נתונה בעיקר לדרך, והוא אכן העיד שלא ראה את הנאשם ספציפית זורק אבנים, אלא רק יוצא מגוש האנשים שהיה בצומת, ובהוראת לידור החל את המרדף אחריו). בנסיבות שתוארו, אך סביר כי הן אלי והן לידור ראו את ההתרחשויות בפער זמנים קטן ביותר, ותיארו אותן איש איש מנקודת מבטו ועל פי זכרונו, כאשר דווקא ההבדלים הקלים בין עדויותיהם יכולים להעיד על מהימנותם והיעדר תיאום גירסאות. לא מצאתי בעדותם של עדים אלה סתירות מהותיות כלשהן או מניע שלא לומר את האמת ועדותם הותירה ככלל רושם אמין.

17. בקביעה שמדובר בעדים מהימנים שאינם חפצים להטעות את בית המשפט או חלילה להעליל על הנאשם, אין די. יש לבחון בנוסף את מהימנות הזיהוי על מנת להימנע מטעויות אפשריות ביחס לזיהוי. כאמור, אלי זיהה את הנאשם כמי שנטל חלק בהתפרעות בצומת בעיקר על פי מבנה גופו ולבושו (חולצה לבנה), כפי שפרט בהודעתו במשטרה ובבית המשפט. לו היתה לפנינו עדות זו לבדה, ספק אם ניתן היה לסמוך על הזיהוי בוודאות מספקת. ואולם, זיהוי של הנאשם נסמך בעיקר על עדותו של לידור, שראה אותו ממרחק קצר יחסית בתנאי ראות טובים ושמר על קשר עין רציף עמו מעת שהבחין בזריקת האבן ועד למעצרו, לאחר מרדף רצוף אחריו. בנסיבות אלה, יש לקבוע כי לידור יכול היה לזהות היטב את הנאשם וניתן לסמוך על הזיהוי בוודאות מספקת, כאשר עדותו של אלי מהווה רק תימוכין לעדותו של לידור.

18. אל מול עדותם של שוטרי מג"ב, עמדה עדותו של הנאשם שהיה קשה לייחס לה אמינות. בחקירתו הראשית בחר הנאשם שלא להביא גירסה מפורטת ורק טען כי לא זרק אבנים והפנה לחקירתו במשטרה ואישר כי כל מה שאמר במשטרה אמת הוא. אלא שבהודעה שנגבתה מהנאשם במשטרה (ת/5) מסר הנאשם שתי גרסאות שונות. בתחילה טען הנאשם כי עמד ברחוב וחיכה למונית, ראה אנשים בורחים, אחד מהם נתקל בו והוא נפל לרצפה, לאחר מכן רץ 10-15 מטרים ושוטר מג"ב תפס אותו:

"נסעתי עם מישהו מאראם ולקח אותי לתוך אראם, ושם ברחוב הראשי היה סגור חיכיתי למונית שתיקח אותי לכפר עקב איך שעמדתי שם, ראיתי אנשים בור[ח]ים ואומרים "משמר גבול תברחו" והיו המון אלה שברחו ואחד מהם נכנס בי, נפלתי לרצפה ולאחר מכן רצתי 10-15 מטר ותפס אותי השוטר מגב" (ת/5, שו' 8-12).

הנאשם הכחיש כי זרק אבנים, טען כי היה רחוק מאיזור הפרות הסדר (שו' 24), הכחיש כי רץ מהמקום בו היו הפרות הסדר עד למקום מעצרו ושב וטען כי רץ מרחק קצר עד מעצרו (שו' 46-47). כאשר הוצגה לו תמונה שצילם לוחם מג"ב מיד לאחר מעצרו בו הוא נראה מאוד מזיע (ת/1) והוא נתבקש להסביר כיצד הדבר מתיישב

עם טענתו שרץ רק 10 מטרים, השיב כי הוא בדרך כלל מזיע וכי ישב בג'יפ ובג'יפ היה חם מאוד. כאשר אמר לו החוקר כי בג'יפ יש מזגן, השיב הנאשם **"לא הפעילו אותו"** (ת/5, שו' 30-31).

בהמשך חקירתו הוצג לנאשם הסרטון שצולם במהלך המרדף אחריו, ואז שינה מגירתו וטען כך:

"טוב אני הייתי קרוב להפסד ואני שיקרתי בנוגע ל 10 מטרים שרצתי, אני רצתי יותר וברחתי עם ההמון שברחו עד שנפלתי, אך לא זרקתי אבנים" (ת/5, שו' 55-56).

כלומר, לאחר הצגת הסרטון, הודה הנאשם כי שיקר ואישר כי היה קרוב להפרות הסדר וכי רץ יותר מ-10 מטרים ביחד עם ההמון שברחו. ואולם, בחקירתו הנגדית בבית המשפט שב הנאשם לגירתו הראשונה וטען כי היה רחוק מהפרות הסדר וכי רץ לכל היותר 10-12 מטרים (עמ' 48 שו' 7-8 ושו' 24-25; עמ' 49 שו' 1-10). לדבריו, מסר גירסה שונה במשטרה מאחר והחוקר צעק עליו והפחיד אותו (עמ' 49 שו' 11-16).

19. הנאשם מסר גירסאות שונות וסותרות, וגירתו מעוררת תמיהות לא מעטות. הנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת למעשיו בא-ראם. לטענתו, היה בדרכו מביתו בא-טור לכפר עקב. הנאשם לא הסביר באיזה אופן הגיע מא-טור וטען כי כאשר הגיע לא-ראם **"מישהו"** הסיע אותו **"לאמצע א-ראם כדי שאעלה במונית לכפר עקב"**, מבלי שידע להסביר היכן בדיוק ירד מאותו רכב וכיצד הגיע לאיזור בו נעצר (עמ' 46 שו' 2-28). כאמור, הנאשם שב וטען כי היה רחוק מהאיזור בו היו הפרות הסדר וכן שב לטעון כי רץ למרחק קצר של 10-12 מטרים עד למעצרו. כאשר עומת עם דבריו הסותרים במשטרה ועם תשובתו לאישום אמר כי לא היה בדיוק במקום בו היו העימותים וזריקות האבנים אך היה קרוב, מבלי שעלה בידו להבהיר היכן בדיוק היה (עמ' 49 שו' 28 - עמ' 50 שו' 8). כאשר נשאל הנאשם כיצד גירתו הנוכחית מתיישבת עם העדויות לפיהן הזיע מאוד בעת שנעצר, השיב: **"סגרו עלי את הג'יפ והפעילו את החימום"** (עמ' 51 שו' 26) ובהמשך הוסיף: **"אמרתי לו תפעיל מזגן אמר שלא רוצה להפעיל מזגן. הפעיל חימום. זה מה שקרה כדי שיצלם אותי כאשר אני מזיע, כדי שהתמונה תצא יפה"** (עמ' 52 שו' 10-9). דבריו אלה של הנאשם מעוררים תמיהה. יש לזכור כי שוטרי מג"ב היו לבושים במדים ועם מיגון מלא (עמ' 12 שו' 14) ואין להניח כי בסוף חודש מאי יפעילו חימום בג'יפ בו הם יושבים. נראה כי לא בכדי עדי התביעה לא עומתו עם טענה זו, שהועלתה לראשונה בחקירתו הנגדית של הנאשם.

את הלכלוך השחור הנראה בידיו הסביר הנאשם בעבודתו באינסטלציה, הכרוכה לטענתו בלכלוך גריז ושמן (שו' 62 להודעתו במשטרה - ת/5; עמ' 50 לפרוטוקול שו' 17-27), אם כי לא הובאה כל ראיה לכך שעבודתו הנטענת כאינסטלטור, אף שמטבע הדברים עשויה להיות מלכלכת, כרוכה גם בשימוש בגריז ובשמן.

20. הנה כי כן, הנאשם מסר גירסאות סותרות וגירתו האחרונה, לפיה היה רחוק ממקום הפרות הסדר ורץ למרחק קצר מאוד עד למעצרו, אינה עולה בקנה אחד עם עדויותיהם הסדורות של חיילי מג"ב ועם התמונות שצולמו מיד לאחר מעצרו. הסבריו של הנאשם לא היו מספקים ובחלקם אף מעוררי תמיהה. במצב דברים זה, יש קושי לקבל את גירתו של הנאשם ולייחס לה אמינות ויש להעדיף על פניה את גירתם של עדי התביעה.

21. על יסוד כל האמור, הוכח מעבר לספק סביר כי במועד האירוע היתה התפרעות בה

השתתפו כמאה אנשים שיידו אבנים, ירו זיקוקים וחסמו כבשים על ידי צמיגים ופחים, וכי הנאשם היה במקום ההתפרעות וזרק לפחות אבן אחת לכיוון השוטרים, ולפיכך יש לראותו כי שנטל חלק באותה התפרעות וניסה לתקוף את השוטרים באמצעות האבן.

22. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כמפורט בפסקה 1 לעיל.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.